

[Hagen Hagensen]

Jeg vil understrege – jeg har gjort det før – at det er domstolenes ansvar, at denne bestemmelse anvendes på ret måde også i henseende til tid og udstækning af tid.

Jeg finder, det er rigtigt, at ministeren har fremsat dette lovforslag, uanset at der er et flertal i strafferetsplejerådet, der egentlig er imod denne bestemmelse. Jeg skal ikke komme ind på høringssvar. Jeg skal ikke komme ind på, hvad de lærde, der kan meget mere om strafferetspleje end jeg, har sagt herimod. Lovbestemmelsen, som den er foreslået, har ubetinget genklang i befolkningen. Det er nu ikke ringe at være i overensstemmelse med den folkelige retsbevidsthed og retsfølelse.

Når dette er sagt, ligger der også deri, at jeg klart må afvise lovforslag nr. L 4, der er fremsat af VS, om ophævelse af hele retshåndhævelsesbestemmelsen. Jeg finder det fantastisk, at VS i sine bemærkninger til en sådan bestemmelse skriver:

»... det kan i det højeste være i overensstemmelse med befolkningens retsopfattelse, men i så fald er det, fordi befolkningens retsopfattelse svarer til det, der normalt kaldes for pøbeljustits, og som lovgivningsmagten ikke kan tillade sig at logre for endsige opmuntre, hvis man samtidig ønsker at kunne kalde sig for en retsstat.«

Kan nogen tro og mene, at der til værn mod vold over for sagesløse af enhver art – ganske almindelige borgere, der uden grund overfaldes, eller politifolk, der udøver deres lovlige og pligtmæssige gerning – er noget, der overhovedet kan nærme sig betegnelsen »pøbeljustits«, og hvad det indebærer? Jeg finder det uheldigt. Befolkningens retsfølelse på dette område fremgår af den Observaundersøgelse, som hr. Jimmy Stahr, fordi det nu ikke passede ind i hans kram, så flot afviste enhver betydning af.

Jeg tror nu nok, der er noget om, at en undersøgelse, der viser, at 73 pct. ønsker en udvidelse af denne bestemmelse – kun 3 pct. er imod, 14 pct. ønsker forholdene, som de er, og alene 10 pct. siger, at det ved de ikke noget om – også viser, at der ikke er noget parti, der ikke har en meget høj procent, der går ind for bestemmelsen. Visse partier er slået sammen med andre partier, kan jeg se, men selv for disse andre partier gælder det dog, at 48 pct. går ind for at stramme den. Jeg synes, det er væsentligt at vide det. Vi

kan vende tilbage til tallene, hvis der bliver behov derfor.

At den almindelige retsfølelse skulle blive krænket ved dette, at man skulle kunne tale om, at det var en anticiperet straf, som nogle af de lærde siger, tror jeg er helt ved siden af. Retssikkerhedsmæssige grunde er ikke blot noget, der gælder lovovertrædere, i dette tilfælde voldsmænd, men det gælder så sandelig også ofrene, den øvrige befolkning. Der skal ikke være lynjustits her i landet, ej heller skal der slækkes på retsgarantier overhovedet. Lovovertrædelser skal have deres hurtige behandling, men den skal naturligvis ske under fulde retsgarantier.

Jeg er enig i den betragtning, der er skrevet af dem, der har mere forstand på de ting end jeg: ingen straf uden dom. Men der er nu tale om, at der skal være beskyttelse over for dem, der groft krænkes; de skal beskyttes mod dem, der groft krænker andres liv og ledelse. De mange har krav på tryghed, og den må have prioritet forud for hensyntagen til voldsmænd, der groft bryder ro og orden og udsætter sagesløse borgere for vold og integritetskrænkelser.

På dette område er det, som jeg sagde det før, vigtigt at være i overensstemmelse med den folkelige retsfølelse, der så klart er fremgået af bl.a. den undersøgelse, jeg nævnte. Bestemmelser om udvidet retshåndhævelse i voldstilfælde er helt i overensstemmelse med, hvad det konservative folkeparti gentagne gange i årenes løb har peget på og også fremsat forslag om.

På baggrund af det, hr. Jimmy Stahr sagde om alkoholmisbrug og om arbejdet for bedre forhold for de unge og om andre forhold – enkelte af dem skal jeg vende tilbage til – vil jeg sige, at det er så rart at snakke udenom, når man ikke helt kan komme ind til det, man gerne vil; men hvad har den forrige regering gjort? Det har hr. Knud Lind allerede spurgt om. Når vi når til den hurtige eller hurtigere afsoning, er forholdet dog det, at pukkelen er gået ned. Den forrige regering var ikke til at få i tale om at søge at klare disse ting. Det er ved at lykkes nu at få pukkelen bragt ned takket være en række forhold, og det tror jeg egentlig man skal glæde sig over. Der er ingen af os, der ønsker andet, end at sanktionen skal følge så hurtigt som muligt efter gerningen. Derved gør den mest gavn over for den almindelige præven-